

ΠΩΣ ΠΑΝΤΡΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

“ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΣΥΖΥΓΟΣ, !...”

(Τί λέγει μια άριστοκράτις Βερολινέζα προξενήτρα, ή βαρώνη Μάρθα φόν Κόμπουργκ)

Δειλά - δειλά άρχισαν τελευταία να παρουσιάζονται και στις δικές μας έφημερίδες ή άγγελίες προς συναφιν...

Ζητεί να γνωρίση νέαν κόρην, αγαπώσαν το νοικοκυριό και την οικογενειακήν ζωήν.

“Η γνωριμίες στά θέατρα...”

Η πιο έξωφρενική άνω άγγελία γάμου είνε ή κατοπείρω, ή όποια έδημοσιεύθη πού ήμερως σε μία έφημερίδα της Βιέννης: “ΟΔΑΝΔΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ, ΧΩΛΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΟΡΣΤΕΡ ΠΟΔΙ, ΚΑΤΟΧΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ, ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΝΥΜΦΕΥΘΗ, ΕΚ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ, ΜΕ ΝΕΑΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΗ, ΕΠΙΣΗΣ ΧΩΛΗΝ, Η ΕΧΟΥΣΑΝ ΟΥΙΟΔΗΨΟΤΕ ΑΛΛΟ ΣΩΜΑΤΙΚΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ”!...

Στις άγγελίες αυτές σιναντά κανείς όλες τις ήλικίες. Δέν ζιτούν συζυγον μόνον οι νέοι, αλλά και οι γέροντες κι ή γεροντοκόρες, κυρίως και προπάντων αυτές, ή καιμένες. Αποδείξις ή έπομένες αγγελίες:

“Κυρία άνευ ουδέμιανς οικογενειακής ύποχρεώσεως, ήλικίας εξήντα έτών, θά επιθυμούσε να γνωρίση ανώτερον υπάλληλον, ήλικίας μέγισ 65 έτών, με σκοπόν τον γάμον. Έχει εις την κατοχήν της περιποιημένη μονοκατοικίαν εκ 4 δωματίων”.

“Χήρα άνευ ύποχρεώσεων, συμπαθοῦς εμφανίσεως, με σημαντικήν περιουσίαν, ζητεί να γνωρίση σοβαρόν κύριον, υπάλληλον ή μηχανικόν, μέχρις εξήντα έτών, με σκοπόν τον γάμον”.

“Εξηκοντούτης κύριος, έξαιρετικά νεανικό παρονσιαστικό, επιθυμεί γάμον εκ συμπαθείας με συνομηλικόν του κυρίου”.

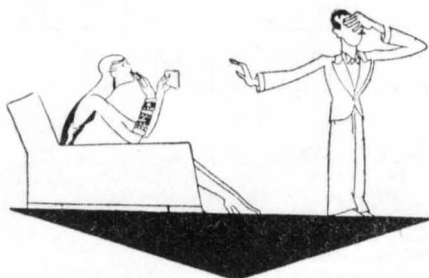
Τά συνοκέσια όμως δέν γίνονται μονάχα με τις άγγελίες. Στις μεγάλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες ύπάρχουν και ή εξ επαγγέλματος προξενήτρες, όπως ύπάρχουν και στις επαρχίες τις δικές μας. Εκεί όμως ή κυρίες αυτές άνήκουν στην καλύτερα κοινωνική τάξη, έχουν πολυτελέστατες κατοικίες και κεφάλιζον σημαντικώτατα ποσά από τά σινωκέσια που πραγματοποιούν.

Στό Βερολίνο, μία από τις γνωστότερες και άριστοκρατικώτερες προξενήτρες είνε ή βαρώνη Μάρθα φόν Κόμπουργκ, μία χαριτωμένη κυρία του καλού κόσμου. Η βαρώνη Κόμπουργκ λοιπόν άνεκοίνωσε τελευταία τά εξής στον ρεπόρτερ μέ τις γερμανικές έφημερίδες που της ζήτησε σινέντευξη σχετικώς με τό ελάγγελμά της:

— Η γυναίκα είνε εκ φύσεως προξενήτρα. Ένας άνδρας δέν θα μπορούσε ποτέ να επιτύχη σ' ένα τέτοιο ελάγγελμα, που χρειάζεται γυναικεία λεπτότητα και διαίσθησι. Γιατί μη νομίζετε πως είνε τόσο εύκολα τά πράγματα. Οι κύριοι και ή κυρίες που ζιτούν τη βοήθειά μου, πολύ σπανίως παντρεύονται με τον τύπο που με περιγράφουν στην αρχή ως τό ιδανικόν τους. Διαλέγουν πολύ συχνά έντελως διαφορετικό τύπο, άρκει ένα ύποδιήποτε χάρισμά του να τους κινή εννοική έντύπωση. Η γυναίκες, ως επί τό πλείστον, δέν επιζητούν σωματική άμορφία. Αντιθέτως οι άνδρες, τό πρώτο που γυρεύουν είνε να ιδούν τη φωτογραφία της ύποψηφίας νέφης. Και πρέπει ν' αναγνωρίσω προς τιμήν τους, ότι πάρα πολλοί κύριοι, παρά την έλκυστική πρόσια της μελλοντοφου, άνούδνται να νυμφευθόν όταν ή νέα δέν άνταποκρίνεται πρως εκείνο που επιθυμούν. Γενικά οι κύριοι που δέν ζητούν να παντρευθόν, παρά μονάχα για τά χρήματα, δέν άνήκουν στην πελατεία μου. Οι άνθρωποι, τους όποιους παντρεύω, θέλω να ζήσουν εντιχημίαι και να μη με καταριούνται αγοράτερα. Ίδιως επιζητώ να ένόνω διά των δεσμών του γάμου άνθρώπους, οι όποιοι έχουν δια τά χαρίσματα, και μόνον από έλλειψη σχέσεων ή από έλλειψη πρωτοβουλίαν δέν βοήκων τον κατάλληλο σύντροφο της ζωής τους.

— Ποιοί τύποι άνδρων και γυναικών ταιριάζουν εύκολώτερα και καλύτερα μεταξύ τους; ρώτησε ο ρεπόρτερ τη βαρώνη Κόμπουργκ.

— Όμολογώ ότι στην περίπτωση αυτή τά χύω πολλές φορές, έδηλωσε ή βαρώνη, και μένω κατάπληκτη. Γιατί έντελως διαφορετικοί τύποι αισθάνονται άμέσως μεγάλη κλίσι και

“Όταν ένας άνδρας είν' έρωτευμένος, περιφρονεί και τά χρήματα και όλα τά καλά...”

γάμου. Ανάμεσα από την άγγελία της «επιλωματούχου μάϊας» και της δακτυλογράφου που ζητεί θείαν, βλέπει κανείς και μία ολιγόσχητη άγγελιοϋλα κάποιου «Σοβαροῦ κρυόου» ή κάποιου «Νέου με εῦρον μέλλον» που ζιτούν συζυγον. Η άγγελίες αυτές δέν μάζ κάνουν και έξαιρετική έντύπωση. Έχουμε συνήθεισι πια σε πολλά παρράξενα στην εποχή μας και ξερούμε άλλωστε ότι στην Ερώτη αυτό τό πράγμα σινηθίζεται πολύ. Πραγματικώς, σ' όλες τις ευρωπαϊκές έφημερίδες, ίδιως στις άγγλικές, αλλά και στις γερμανικές, σελίδες δολοζιήρες είνε διατεθειμένες για τον σκοπό αυτόν. Υπάρχει μάλιστα ειδική στήλη σε κάθε έφημερίδα για τις κυρίες και ειδική για τους κυρίους.

Η πρώτη «άγγελία γάμου» δημοσιεύτηκε σε γερμανική έφημερίδα τό 1838 και προκάλεσε αφάνταστη άναστάτωση, σούσουρο μεγάλο, σκάνδαλο!

Σήμερα όμως τό πράγμα θεωρείται πια φυσιώτατο και πολλές μαμάδες που έχουν θυγατέρες εις ώραν γάμου, κητούν με χιτυοζάδι την έφημερίδα κάθε μέρα, μήπως και ανακαλύψουν τον ιδεώδη γαμπρό.

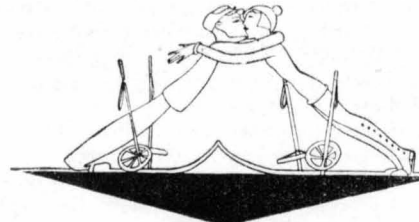
Υπάρχουν όστόσο και μερικές άγγελίες που ένδιαφέρουν όχι μόνον τις ύποψηφίες πεθερές και τους ύποψηφίους γαμπρούς, αλλά και όλο τον κόσμο, γιατί είνε χαρακτηριστικές της σημερινής νοοτροπίας, καθώς και των γούστων της εποχής μας. Π.χ., την ακόλουθη άγγελία γάμου έδημοσίευσε τελευταία σε μία γερμανική έφημερίδα ένας άστρόνομος, ό όποιος, καθώς φαίνεται, έχει την πεποίθησι, όπως οι άστρολόγοι του μεσαίονος, πως ή ζωή του άνθρώπου επηρεάζεται από τους άστέρους:

«ΙΑΕΩΔΗΣ ΓΑΜΟΣ. Κύριος 42 έτών ζητεί αδελφήν ψυχήν, εις την όποιαν να άπόσει ή φύσις και ή τέχνη. Έπειδή δέ επιζητεί να συνάψη ιδεωδώς άρμονικόν γάμον, παρακαλεί, εκτός από την σχετικήν φωτογραφίαν και τά άκριβή μέτρα των σώματος των ύποψηφίων συζύγων, να του άποσταλόν και λεπτομερείς πληροφορίες περί του τόπου, του έτους και της ώρας της γεννήσεως εκάστης, πρως καταρισμόν του ώροσκοπίου των. Διότι ούτε ή ύποσχέσεις, ούτε ή καλές προθέσεις, αλλά μόνον τά έμφυτα προτερήματα εξεσφαλίζου την διαρκή έντυχίαν. Γράψατε, παρακαλώ, κτλ.κτλ.»

Τέτοιες άγγελίες δέν είνε σπάνιες στα ξένα φύλλα. Μπορεί κανείς να σιναντήση ένα πλήθος παρόμοιες και άκόμη χαρακτηριστικώτερες. Ίδου π.χ.:

«ΡΑΔΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ, ήλικίας 32 έτών, έχων άκαδημαϊκήν και καλλιτεχνικήν μόρφωσιν, άνεξόφρητος οικονομικώς, ζητεί να γνωρίση, πρως συναφιν γάμου, δεσποινίδα μέχρις 24 έτών, ή όποία να έχει γεννηθεί από τις 23 Μαΐου μέχρις 20 Ιουνίου, ή από τις 24 Οκτωβρίου μέχρι τις 22 Νοεμβρίου. Προτιμούνται αι δεσποινίδες που έχουν κοντά μαλλιά, που είνε λεπτές και χαριτωμένες, που έχουν άτομική περιουσία ή είνε μέτοχοι εις βιομηχανικήν ραδιοφωνικήν επιχείρησιν».

Ένας άλλος πάλιν ύποψηφιος συζυγος, οικονομολόγος αυτός, έχει ακόμα πιο περίεργες απαιτήσεις. Στην άγγελία που δημοσιεύει, τονίζει ότι δέν θέλει ή συζυγός του να είνε «κοσμική». Έχει όμως δικαιο ένθύπνη, γιατί σάν οικονομολόγος που είνε, γνωρίζει καλύτερα από κάθε άλλον τί καταστροφές φέρνει στην οικιακή οικονομία μία συζυγός που της άρέσουν τά λουσσα και ή σινάναστροφές. Ίδου και ή άγγελία του:

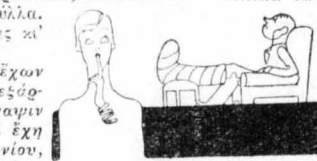

Στά χειμερινά σπόρ ή γνωριμίες συνάπτονται εύκολώτερα.

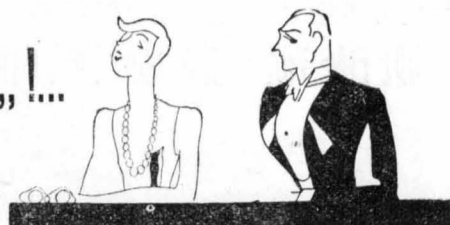
Φοβισμένα, διατακτικά, με τρομό...

Ζητείται συζυγος... άνάτηρος!...

Ζητείται συζυγος... άνάτηρος!...

«ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ και στατιστικός, ήλικίας 35 έτών, ύψους 1,82, επιδελτικής εμφανίσεως, διαμαρτυρούμενος,

“Η γνωριμίες στά θέατρα...”

“Κυρία άνευ ουδέμιανς οικογενειακής ύποχρεώσεως, ήλικίας εξήντα έτών, θά επιθυμούσε να γνωρίση ανώτερον υπάλληλον, ήλικίας μέγισ 65 έτών, με σκοπόν τον γάμον. Έχει εις την κατοχήν της περιποιημένη μονοκατοικίαν εκ 4 δωματίων”.

“Χήρα άνευ ύποχρεώσεων, συμπαθοῦς εμφανίσεως, με σημαντικήν περιουσίαν, ζητεί να γνωρίση σοβαρόν κύριον, υπάλληλον ή μηχανικόν, μέχρις εξήντα έτών, με σκοπόν τον γάμον”.

“Εξηκοντούτης κύριος, έξαιρετικά νεανικό παρονσιαστικό, επιθυμεί γάμον εκ συμπαθείας με συνομηλικόν του κυρίου”.

Τά συνοκέσια όμως δέν γίνονται μονάχα με τις άγγελίες. Στις μεγάλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες ύπάρχουν και ή εξ επαγγέλματος προξενήτρες, όπως ύπάρχουν και στις επαρχίες τις δικές μας. Εκεί όμως ή κυρίες αυτές άνήκουν στην καλύτερα κοινωνική τάξη, έχουν πολυτελέστατες κατοικίες και κεφάλιζον σημαντικώτατα ποσά από τά σινωκέσια που πραγματοποιούν.

Στό Βερολίνο, μία από τις γνωστότερες και άριστοκρατικώτερες προξενήτρες είνε ή βαρώνη Μάρθα φόν Κόμπουργκ, μία χαριτωμένη κυρία του καλού κόσμου. Η βαρώνη Κόμπουργκ λοιπόν άνεκοίνωσε τελευταία τά εξής στον ρεπόρτερ μέ τις γερμανικές έφημερίδες που της ζήτησε σινέντευξη σχετικώς με τό ελάγγελμά της:

— Η γυναίκα είνε εκ φύσεως προξενήτρα. Ένας άνδρας δέν θα μπορούσε ποτέ να επιτύχη σ' ένα τέτοιο ελάγγελμα, που χρειάζεται γυναικεία λεπτότητα και διαίσθησι. Γιατί μη νομίζετε πως είνε τόσο εύκολα τά πράγματα. Οι κύριοι και ή κυρίες που ζιτούν τη βοήθειά μου, πολύ σπανίως παντρεύονται με τον τύπο που με περιγράφουν στην αρχή ως τό ιδανικόν τους. Διαλέγουν πολύ συχνά έντελως διαφορετικό τύπο, άρκει ένα ύποδιήποτε χάρισμά του να τους κινή εννοική έντύπωση. Η γυναίκες, ως επί τό πλείστον, δέν επιζητούν σωματική άμορφία. Αντιθέτως οι άνδρες, τό πρώτο που γυρεύουν είνε να ιδούν τη φωτογραφία της ύποψηφίας νέφης. Και πρέπει ν' αναγνωρίσω προς τιμήν τους, ότι πάρα πολλοί κύριοι, παρά την έλκυστική πρόσια της μελλοντοφου, άνούδνται να νυμφευθόν όταν ή νέα δέν άνταποκρίνεται πρως εκείνο που επιθυμούν. Γενικά οι κύριοι που δέν ζητούν να παντρευθόν, παρά μονάχα για τά χρήματα, δέν άνήκουν στην πελατεία μου. Οι άνθρωποι, τους όποιους παντρεύω, θέλω να ζήσουν εντιχημίαι και να μη με καταριούνται αγοράτερα. Ίδιως επιζητώ να ένόνω διά των δεσμών του γάμου άνθρώπους, οι όποιοι έχουν δια τά χαρίσματα, και μόνον από έλλειψη σχέσεων ή από έλλειψη πρωτοβουλίαν δέν βοήκων τον κατάλληλο σύντροφο της ζωής τους.

— Ποιοί τύποι άνδρων και γυναικών ταιριάζουν εύκολώτερα και καλύτερα μεταξύ τους; ρώτησε ο ρεπόρτερ τη βαρώνη Κόμπουργκ.

— Όμολογώ ότι στην περίπτωση αυτή τά χύω πολλές φορές, έδηλωσε ή βαρώνη, και μένω κατάπληκτη. Γιατί έντελως διαφορετικοί τύποι αισθάνονται άμέσως μεγάλη κλίσι και

“Η γνωριμίες πάντα ύπολογίζου...”

συμπάθεια μεταξύ τους. 'Ως επί το πλείστον όμως, οι πιο πετυχημένοι γάμοι είναι εκείνοι, κατά τους οποίους και οι δύο υποψήφιοι εϊσάνθησαν άμοιβαία συμπάθεια από την πρώτη ματιά.

— Ποιά ηλικία είναι, κατά τη γνώμη σας, ή καλύτερη για τον γάμο;

— Για τον άνδρα πριν από τα σαράντα, γιατί άργότερα δεν έχει πια τό απαιτούμενο θάρρος και δυσκολεύεται να ξεσηκωθεί την πρώτη του ζωή. 'Όταν ένας άνδρας, άνω των σαράντα ετών, ζητεί τη μεσολάβησή μου, τό κάνει φοβισμένα, διστακτικά, με τρόμο. Κι' έχει δικιο. Είναι πολύ άργα πια για να βάλη στεφάνι. Για τις νέες πάλιν, ζητούν συνήθως την επέμβασή μου ή μητέρες τους. Συχνά όμως συμβαίνει να έρχονται μητέρες και να μου ζητούν να φροντίσω να βρω μιιά καλή νύφη για τον γιό τους, χωρίς εκείνος να έχη γνώσιν!

— Καλά, και τότε πώς γίνεται ή γνωριμία;

— Διαργανώνω μικρές συναναστροφές σε στενό κύκλο στο σπίτι μου, έκδρομές, επισκέψεις σε θέατρα κτλ. Τόν χειμώνα συχνάζω πάντοτε στα μέρη όπου γίνονται τά χειμερινά σπόρ. Μέσα στο πλαίσιον της φρέσκας βλα γίνεται πολύ πώ έλεύθερα και φυσικά και ή γνωριμίες συνάπτονται εύκολότερα. 'Από τους σαράντα δύο γάμους πού έτελείωσα τόν περασμένο χειμώνα, οι περισσότεροι όφείλονται οι γνωριμίες πού έγιναν σε κομμικές έξοχές.

— Ποιά έπιπλέον περισσότερα να παντρευτούν, οι άνδρες ή ή γυναίκες;

— Φυσικά ή γυναίκες. Και πετυχαίνουν γιατί έχουν λιγότερη άπ' τους άνδρες φαντασία. 'Αδιαφορούν π.χ. άν ό μέλλον εύτυχός των θα είναι ξανθός ή μελαγχροινός, άν οι άνδρες προσδιορίζουν πάντοτε τί θέλουν.

— Και για τό επάγγελμα; Ποιά προτιμούν ή γυναίκες;

— Όλες σχεδόν ή γυναίκες ζητούν να παντρευτούν με έμπορους. Γιατί αΐτια έχουν τις μεγαλύτερες πιθανότητες να κερδίσουν χρήματα. 'Η γυναίκα, βλέπετε, κάνει πολύ περισσότερους ύπολογισμούς από τόν άνδρα και επέχει περισσότερο τό συμφέρον της. 'Όταν ένας άνδρας είναι έρωτευμένος, δεν λογαριάζει τίποτε και γνωρίζω πολλές περιπτώσεις πού ένας άνδρας περιφρόνησε και χρήματα και όλα τά καλά, χωρίς της γυναίκας πού έλάτρευε. 'Η γυναίκα αντίθετως, και όταν ακόμη είναι έρωτευμένη, διαβάλλεται δυσκολότερα σε οικονομικές θυσίες. 'Ο έρωτας δεν της αφαιρεί την ικανότητα να υπολογίζει.

Αΐτά ειπε ή Γερμανιά προσενητέρα και είναι εις βάρος τού φίλου σας, αγαπητές άναγνωστριες. 'Ας έλθισουμε όμως πώς τά έλαττώματα αΐτά συναντώνται μόνον στις Γερμανίδες.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΟΙ ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΚΑΙ Η ΓΑΤΣΕ

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι αγαπούσαν μέχρι τέτοιου έξωφρενικού σημείου τά ζώα, ώστε τό περισσότερο άπ' αΐτά τά είχαν θεοποιήσει. Χαρακτηριστικό της αγάπης τους αΐτης είναι ότι στα μνημεία τους άπεικονίζονται παντός είδους ζώα. Πολλές μάλιστα από τις άναπαυστάσιες αΐτες δεν άπεικονίζουν ένα όρισμένο ζώο, αλλά ζώα άντιπροκτα και φανταστικά πού έχουν συγχρόνως χαρακτηριστικά ανθρώπων, γάτας, λιονταριού, βοδιού, άιπού και δράκοντος.

Περισσότερο όμως άπ' όλα τ' άλλα ζώα οι Αιγύπτιοι αγαπούσαν τις γάτες. 'Υπήρχε μάλιστα και νόμος ειδικός πού έπέβαλλε την έσχάτη των ποινών σε όποιον σκότωνε ή άλίπως κακοποιούσε τό κοινού αΐτο αϊλουροειδές.

Τη λατρεία αΐτη των Αιγυπτίων προς τις γάτες την εκμεταλλεύθηκαν οι Πέρσαι, όταν έξεστράτευσαν κάποτε έναντιον της Αιγύπτου. 'Εκαναν δηλαδή τό έξης: Κάθε Πέρσης στρατιώτης έπιασε κι' έδεσε από μιιά γάτα πάνω στην άσπιδα του. 'Ετσι... όπλιτισμένοι, έπετέθησαν κατόιν έναντιον των άριστων όργανωμένων Αιγυπτίων, οι όποιοι όμως, βλέποντας επάνω στις άσπίδες τους τά ιερά τους ζώα και μη θέλοντας μη κανένα τρόπο να τά σκοτώσουν ή να τά πληγώσουν, πέταξαν τά όπλα και όπισθοχώρησαν άτακτα.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

'Εκοιμώμιον και μου φαινόταν ότι ή ζωή είναι ώραϊότης. 'Εξήτησα και είδα ότι είναι καθήκον.

Κάντιος.

Τί άλλο είναι εύτυχία παρά ή μυστική χαρά πού αισθανόμαστε όταν κάνουμε έναν άνθρωπο εύτυχη;

Βύρων.

'Ο ήλιε, πόσο πιο εύτυχισμένος θα ήσουν άν έλειπαν εκείνοι πού φωτίζεις!

Νίτσε.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΠΩΣ ΠΡΩΤΑΡΧΙΣΑΝ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥΣ ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ

'Ο Ραμόν Νοβάρο υπηρέτης σε γκαράζ. Πώς τόν έπεσεκέφθη ή... τύχη του. 'Η Γιλέρια Σβάνσον πωλήτρια σ' ένα κατάστημα. Στο Χόλλυγουντ. Πλύστρα και σιδεράτριά. Τι θα πη να ξέρη μιιά νέα καλό κούμπι, κτλ.

'Όπως είναι γνωστό, οι περισσότεροι καλλιτέχνες κι' ή καλλιτέχνιδες, όταν πρωταρχισαν τό στάδιό τους, δοκίμασαν πολλές πιαιρίες, φτώχειες άβάσταχτες, πείνα κι' άπειράγατα μαρτύρια. 'Όστόσο πολλοί άπ' αΐτους τά ύπέμειναν δι' αΐτά μ' έγκρατέρηση, ώσπου, τέλος, έπεκράτησαν κι' έγιναν διάσημοι. Θα σας αναφέρουμε έδώ μερικά σχετικά άνεκτά καλλιτεχνών τού κινηματογράφου, οι όποιοι κέρδισαν τη δόξα με πολλές θυσίες και άπειρα βάσανα.

'Αρχίζουμε από τόν Δον Ζουάν της όθόνης, τόν φημισμένο Ραμόν Νοβάρο, πού θαυμάζουν όλοι οι φίλοι τού σινεμά κι' έχει κινωλεκτικός ξετρελλάνει τό όραίο φίλο.

'Ο Ραμόν Νοβάρο, όταν έφυγε άπ' την πατρίδα τόν τό Μεξικό και πήγε στο Χόλλυγουντ, έχοντας ως μοναδικό όνειρο της ζωής του να διακριθί ως καλλιτέχνης τού κινηματογράφου, έπέρασε δύο χρόνια φειχτής δυστυχίας. Σ' όλα τά σπούντια πούχε καταφέρει, για να ζητήσει έστω και μιιά έκτακτη ίεση κριμάρου, τόν είχαν δώζει περιφρονητικά. Για να έξοικονομη ήστίσσο τό νοίκι του και λίγη πενιχρότατη τροφή, πήγαινε κι' έδούλευε σε διάφορα γκαράζ, κάνοντας διάφορες χειρωνακτικές δουκιές. 'Αλλά και σ' αΐτά δυστυχώς, ή δουλειά δεν ήταν πάντα συνεχής.

Μιά μέρα, καθώς δούλευε ο Ραμόν σ' ένα γκαράζ, πήγε ο ρεξίσερ ένω στανόντιο τού Χόλλυγουντ να επιδορθώση μιιά μικρή βλάβη τού αυτοκινήτου του. 'Ο Ραμόν έπροθυμοποιήθηκε να τελειώση ή δουλειά του γρήγορα. 'Ο ρεξίσερ τόν συμπάθησε και φεύγοντας ύστερ' από λίγο από τό γκαράζ έκεινο, τού ειπε χιπώντας τον φιλικά στον όμο:

— Δεν θάκανες άσχημα, νεαρέ μου, ναρχόσουν αΐριο να με συναντήσεις στο στανόντιο μου. 'Εχει τόσο ζωηρά χαρακτηριστικά, πού δεν πρέπει να μένουν κομμμένα μέσα σ' ένα γκαράζ!... 'Ελα να μ' είηης και δεν τά χάσης!...

Ταυτοχρόνως έδγαλε και τούδωσε τό μπλιέτο του με τη διεύθυνσι του. Την άλλη μέρα ο Ραμόν πήγε και συνάντησε τόν Ρεξ 'Ιγκραμ — έτσι λεγόταν ο ρεξίσερ — και προσελήθη άμέσως στο στανόντιο του. Στην αρχή ο Ραμόν έπαιξε ρόλους χορευτού, ώσπου κατόρθωσε σιγά-σιγά να διακριθί, να έπικρατήση και να γίνη ένας από τους πιο φημισμένους άστέρους της όθόνης, άποκτώντας, εκτός της φήμης, και πλούτη σημαντικά.

Πώς δεν έχει ιδεί στον κινηματογράφο και δεν έχει θαυμάσει τη Γιλέρια Σβάνσον; Κι' ή διάσημη αΐτη βεντέττα της όθόνης, όπω και ή Μαιρη Πικφορντ πού ήταν στην αρχή ταϊφέτρια, έδοκίμασε όχι λίγα βάσανα για να έξοικονομήση τόν επίσημο τίτλο τού 'Αστέρος! 'Ιδού με λίγα λόγια πώς πρωταρχισε την καλλιτεχνική της καριέρα:

Στις άρχές ήταν πωλήτρια σ' ένα κατάστημα τού Σιάγους. Πολύ γρήγορα όμως τράβηξε την προσοχή της ο κινηματογράφος κι' αποφάσισε να γίνη καλλιτέχνης της όθόνης. Χωρίς να χάνη λοιπόν τόν καιρό της ως πωλήτρια, συγκρότησε μιιά μέρα κι' έφυγε για τό Χόλλυγουντ.

'Εκει, ύστερ' από λίγους μήνες, κατόρθωσε και προσελήθη ως «γκρόλ» στο στανόντιο τού Μίκ Σέννετ, όπου και παρέμεινε έπί ένα χρόνο. 'Επειδή όμως ήταν αγάνταστα φιλόδοξη και μιλούσε διαρκώς για τό ένδοξο μέλλον της, ή συνάδελφός της την ειρωνεύοντο τόσο πολύ, πού αναγκάστηκε στο τέλος να εγκαταλείψη τό στανόντιο τού Σέννετ και να ζητήσει άλλου δουλειά.

Μήνες ολόκληροι πέρασαν όμως, από διάστημα τόν όποιον, μη έχοντας καμιά άλλη εργασία να κάνει, για να έξοικονομη τά έξοδά της έπαινε σπίτι της κι' έπλυνε και σιδέρονε τά έσώφρονα διαφόρων καλλιτεχνιδων. Κατά τις ώρες δε της σχολής της, έγύριζε τά διάφορα στανόντια παρακαλώντας να την προσλάβουν στο θιασό τους, έστο και για δευτερογενούς ρόλους.

'Ετσι περνούσε ο καιρός της, ώσπου έξαφνα έ πληροφορήθη μιιά μέρα ότι ή εταιρεία «Τριάντλ» ζητούσε μιιά ήθοποιό πού να είναι δεινή κολιμβήτρια. Μεταξύ τών άλλων ύποψηφιων παρουσιάστηκε τότε στην εταιρεία κι' ή Σβάνσον. Τά άρμονικά χαρακτηριστικά τού προσώπου της, ή άμεμπτες γραμμές τού κομμώ της κι' ή δεινότη της στο κούμπι, της έξοικονομούν άμέσως την πρόσληψη της στην εταιρεία αΐτη, όπου πολύ γρήγορα διακρίθηκε κι' έγινε περιζήτητη.